STICUSA KNIPSELKRANT 137

DE BEURS Maandag 6 oktober 1986

IN MEMORIAM TINO THIJS

Als een schok ging het nieuws gisteravond door de culturele gemeenschap van Curacao. Tino Thijs, die precies een maand geleden uitbundig in Willemstad was gehuldigd vanwege zijn aanstaande pensionering, is gisteren in Nederland gestorven.

Deze man, directeur van het Sticusa-kantoor in Amsterdam en secretaris van het Sticusa-bestuur, een onvermoeibare werker, die de Antilliaanse en Arubaanse zaak een heel warm hart toedroeg, stierf niet alleen geheel onverwacht, maar ook slechts één dag nadat zijn pensionering was ingegaan.

Drs. M.D. THIJS

Het bericht van het overlijden van deze goede en betrouwbare en integere vriend kwam des te harder aan, omdat hij bij zijn afscheid in Avila zich blakend gezond had gepresenteerd en zelfs breed uitwijdde over zijn post-Sticusa periode en hoe hij die dacht nuttig te kunnen besteden.

Hij werd een dikke week later ziek, nadat hij op alle drie de Bovenwindse eilanden eveneens groots was gehuldigd en bedankt voor alles wat hij voor de Antillen heeft gedaan gedurende zijn 35-jarige loopbaan bij de Sticusa.

Daarna trok hij, óók weer om gehuldigd te worden, naar Aruba, maar moest in het ziekenhuis worden opgenomen.

Het leek allemaal niet ernstig. Na Aruba zou hij nog naar Bonaire moeten, waar de feestviering in verband met zijn opname in het ziekenhuis was opgeschort. Vanuit Aruba meldde hij aan Egbert Lauf van het C.C.C. in Willemstad, dat hij "Bonaire zeker nog zou afhandelen" om dan aanwezig te zijn in Holland, waar voor hem op 10 oktober een groots afscheidsfeest was bereid.

Niemand heeft kunnen vermoeden, dat het anders zou gaan.

Vanuit Aruba werd hij weliswaar via een ambulance naar het vliegveld gebracht en naar Holland gevlogen, daar weer in een ziekenhuis opgenomen, maar het leek nóg niet dramatisch te zullen worden.

De berichten, die vanuit Nederland Curacao bereikten, waren ook niet zorgwekkend.

Tot afgelopen zaterdag er een kentering leek te komen in zijn gezondheidstoestand, die wél zorgwekkend kon worden genoemd. Maar dat wisten maar heel weinigen op Curacao.

Toen daarom het bericht van zijn overlijden gisteren hier bekend werd, bracht dat grote ontsteltenis, onbegrip, verontwaardiging en verslagenheid met zich mee.

Het is Tino Thijs, na een leven van hard werken in een gecompliceerde en moelijke functie gedurende 35 jaar met toewijding vervuld, niet gegeven van een welverdiend pensioen te genieten. Het is en zal één van die dingen blijven, welke wij nooit zullen kunnen begrijpen: een hardwerkende, gemotiveerde man, die een rustige oude dag had verdiend, maar zelfs in de laatste weken door ziekte werd belet zijn normale activiteiten, waar hij zo van hield en die hem zo mateloos boeiden, uit te oefenen.

Wij zullen Tino Thijs altijd blijven gedenken als de man, die van buiten kwam, maar ons intens-gemeend wilde helpen. En dat ook deed.

Zijn vele vrienden op de Antillen, van gouverneur Römer tot tal van kleinere kunstenaars en artistengroepen, hebben een ware vriend verloren.

De "Beurs" condoleert zijn nabestaanden en hoopt, dat zij kracht mogen putten uit het feit, dat - ondanks zijn té vroege overlijden - hij een welbesteed en rijk leven achter de rug heeft en voor velen een stralend voorbeeld zal blijven.

R.R.

AMIGOE DINSDAG 7 OKTOBER 1986

Met diep leedwezen en grote verslagenheid geven wij kennis van het onverwachte heengaan na een kortstondig ziekbed, van onze secretaris/direkteur

DRS. M.D. THIJS

Officier in de Orde van Oranje Nassau
8 oktober 1921 5 oktober 1986

Wij gedenken hem met gevoelens van genegenheid, waardering en met diep respect.

Dienst van woord en gebed zal gehouden worden donderdag 9 oktober te 11.45 uur in de Pauluskerk, w.v. Borsselenweg 116, Amstelveen, waarna de begrafenis te 13.00 uur zal plaatsvinden op de begraafplaats Zorgvlied, Amsteldijk te Amsterdam.

Bestuur en medewerkers van de Stichting voor Culturele Samenwerking (Sticusa) te Amsterdam.

Amigoe 7/10-86

Met grote verslagenheid ontvingen wij uit Nederland het bericht dat aldaar is overleden

DRS. M.D. THIJS

in leven secretaris en direkteur van de Stichting voor Culturele Samenwerking (STICUSA).

Hij zal altijd in onze herinnering voortleven als een loyale medewerker en trouwe vriend.

Onze innige deelneming gaat uit naar zijn nabestaanden.

Bestuur en medewerkers
CULTUREEL CENTRUM CURAÇAO.

Fundacion Centro Cultural Aruba

ta participa cu honda pena y profundo sentimento, despues di un malesa cortico, fallecimiento inespera di:

- Sr. Drs. M.D. (Tino) THIJS -
na bida Director di Sticusa

Cu e fallecimiento di Sr. Tino Thijs, Aruba a perde un gran amigo kende na tur momento tawata dispuesto pa coopera cu e bida social/cultural ariba nos isla.

Su labor y cooperashon semper lo keda recorda pa nos fundashon.

Acto di entiero lo tuma lugar na Hulanda dia 9 di oktober, pa 1:00'or di merdia.

AMIGOE MAANDAG 6 OKTOBER 1986

Na kortstondige ziekte

Sticusa-directeur drs Thijs overleden

AMSTERDAM/ WILLEMSTAD — Op 65-jarige leeftijd overleed zaterdagnacht in Nederland Sticusa-secretaris/directeur drs M Thijs. Drs Thijs was ruim 35 jaar Sticusa-directeur.

Het overlijden van drs Thijs volgt na een kortstondig ziekbed. De Sticusa-directeur werd onlangs, tijdens een afscheid-bezoek aan de Antilliaanse eilanden en Aruba, door ziekte getroffen. Van Aruba, waar artsen constateerden dat de Sticusa-functionaris vermoedelijk een long-ontsteking had opgelopen, werd deze naar Nederland overgebracht. Daar constateerden specialisten dat hij een virus onder de leden had, die hem in het afgelopen weekeinde fataal werd. De teraarde bestelling vindt op 9 oktober plaats.

Drs Thijs werkte volgens een woordvoerder van Sticusa vooral aan een structurele opzet van de culturele uitwisseling tussen Nederland en de andere delen van het Koninkrijk. Uitwisseling kan niet van een kant komen, meende hij. Hij trachtte daarom zoveel mogelijk in Suriname en op de Antillen zelf bibliotheken, kunstenaars-opleidingen en dergelijke van de grond te krijgen.

DE BEURS Dinsdag 7 oktober 1986

Het Cultureel Centrum Curacao

Met grote verslagenheid ontvingen wij uit Nederland het bericht dat aldaar is OVERLEDEN

DRS. M.D. THIJS

in leven secretaris en direkteur van de Stichting voor Culturele Samenwerking (STICUSA).

Hij zal altijd in onze herinnering voortleven als een loyale medewerker en trouwe vriend.

Onze innige deelneming gaat uit naar zijn nabestaanden.

Bestuur en medewerkers.
CULTUREEL CENTRUM CURACAO.

DE BEURS Woensdag 8 oktober 1986

Ku sintimentunan profundo i penoso nos a tuma nota di fayesimentu di

DRS. M.D. THIJS

na bida sekretario i direktor di Sticusa

na su famiya i Sticusa nos mas profundo palabranan di pesame

Su sosten, su dinamismo i su amistat semper lo keda den nos memoria.

Direktiva i kolaboradornan di Sentro Kultural Bonèiru.

AMIGOE WOENSDAG 8 OKTOBER 1986

Deelneming bij overlijden van Sticusa-Thijs

ORANJESTAD — Verschillende instanties op Aruba hebben aan mevrouw Thijs en de Sticusa hun deelneming betuigd bij het overlijden van Sticusa-directeur/secretaris, drs. M.D. Thijs, die drie dagen voor zijn 65ste verjaardag in Nederland overleed.

Onder de vele deelnemingen bevond zich een telegram van MEP-statenlid Grace Bareno, die namens de MEP aan de familie Thijs haar deelneming betuigde. Tele-Aruba besteedde in Telenoticias aandacht aan het overlijden van de heer Thijs door hem te laten zien tijdens het laatste interview dat enige weken geleden op Aruba plaats vond. Hij merkte tijdens dit interview op dat — doelende op zijn pensionering — dat wanneer hij er niet meer zou zijn, de Sticusa zou blijven doorwerken voor de Antillen en Aruba, dankzij de goede basis die de afgelopen jaren kon worden gelegd.

2

Met diep leedwezen en grote verslagen heid geven wij kennis van het onver wachte heengaan na een korstonding ziekbed, van onze secretaris/directeur DRS M D THIJS OFFICIER IN DE ORDE VAN ORANJE NASSAU * Oktober 1921 - 5 Oktober 1986 Wij gedenken hem met gevoelens van genegenheid, waardering en diep respect. Dienst van woord en gebed zal gehouden worden Donderdag 9 October te 11.45 in the Pauluskerk, W.V. Borsselenweg 116, Amstelveen, waarna de begrafenis te 13.00 uur zal plaatsvinden op de begraafplaats Zorgvlied, Amsteldijk te Amsterdam. Bestuur en Medewerkers van de Stichting voor Culturele Samenwerking (Sticusa) te Amsterdam	With deep regret and a great sense of loss, we announce the unexpected passing after a brief illness of our secretary/director DRS M D THIJS OFFICER IN THE ORDER OF ORANJE NASSAU October 8, 1921 - October 5 - 1986 We remember him with affection, esteem and deep respect. The funeral service will be held Thursday October 9 at 11.45 in the St. Paul's Church W.V. Borsselenweg 116, Amstelveen. Internment at 1.00 p.m. at the Zorg vlied Cemetary, Amsteldijk Amsterdam. Board and Staff of the Foundation for Cultural Cooperation (Sticusa) Amsterdam.

Nieuws van de Dag 9/10-'86

Directeur Sticusa overleden

AMSTERDAM, dinsdag Secretaris/directeur Drs M. Thijs van de Stichting Culturele Samenwerking (Sticusa) is zondag op 64-jarige leeftijd overleden. De stichting deelde dit gisteren mee. Thijs was ruim 35 jaar Sticusa-directeur.

De in Amsterdam gevestigde Sticusa werd in 1948 opgericht ten behoeve van de culturele betrekkingen tussen Nederland, Indonesië, Suriname en de Antillen. Indonesië viel als gevolg van de onafhankelijkheid van dit land na enkele jaren af. Suriname verdween uit de stichting, toen het in 1975 onafhankelijk werd. De Sticusa 'doet' thans alleen nog de culturele betrekkingen tussen Nederland en de Antillen. Aruba neemt sedert vorig jaar, bij de invoering van de Status Aparte, een eigen positie in.

Eén kant

Thijs werkte volgens een Sticusa-woordvoerder vooral aan een structurele opzet van de culturele uitwisseling tussen Nederland en de andere delen van het koninkrijk. Uitwisseling kan niet van één kant komen, vond hij. Hij trachtte daarom zoveel mogelijk in Suriname en op de Antillen zelf bibliotheken, kunstenaarsopleidingen en dergelijke van de grond te krijgen.

De Sticusa (tien medewerkers) werkt thans met een budget van circa vijf miljoen gulden. Dit geld komt vooral van de Nederlandse overheid.

De Sticusa begon in 1985 een vijfjarig programma, dat voorziet in het afbouwen van de ontwikkelingshulp-poot van de stichting. De Sticusa gaat zich vanaf 1990 nog slechts uitsluitend bezighouden met uitwisseling. Daarvoor zal dan nog een budget resteren van anderhalf miljoen gulden.

De Beurs 7/10-'86

Met diep leedwezen en grote verslagenheid geven wij kennis van het onverwachte heengaan na een kortstondig ziekbed, van onze secretaris/directeur

DRS. M.D. THIJS

Officier in de orde van Oranje Nassau
8 oktober 1921 – 5 oktober 1986

Wij gedenken hem met gevoelens van genegenheid, waardering en met diep respect.

Dienst van woord en gebed zal gehouden worden donderdag 9 oktober te 11.45 in de Pauluskerk, W.v. Borsselenweg 116 Amstelveen, waarna de begrafenis te 13.00 uur zal plaatsvinden op de begraafplaats zorgvlied, Amsteldijk te Amsterdam.

Bestuur en medewerkers van de stichting voor culturele samenwerking (Sticusa) te Amsterdam.

De Beurs Maandag 6 oktober 1986

WILLEMSTAD – Curaçao is een kunstenares rijker. En niet alleen dat, maar ook een artistieke docente is in onze gemeenschap erbij gekomen. Via het onderwijs zal zij aan opgroeiende kinderen technieken van haar vaardigen kundigheden bij kunnen brengen. Haar naam is Mildred Buttner en zij doceert aan twee middelbare scholen, het Maria Immaculata Lyceum en Peter Stuyvesant College. Zelf is zij oud-leerling van het MIL en heeft ze haar hoofdacte Pedagogische Academie. Nadien heeft ze enige tijd in Nederland gewoond, waar ze haar eerste graad onderwijsbevoegdheid in tekenen heeft behaald. In het Zuiden van Nederland, waar Mildred, Mieke, woonde, werd van de zomer door het bestuur van SAT, Sirkulo Antiano di Tilburg, in het gebouw aan de Goirkestraat een expositie van de werken van deze kunstenares georganiseerd. Volgens een publicatie hierover in het Antilliaanse tijdschrift Progreso (Vooruitgang), een informatieblad van de Stichting Progreso Antiano (SPA), een regionale welzijnsstichting voor Antillianen in Brabant en Limburg, heeft Mieke Buttner toen op bijzonder boeiende wijze uitleg gegeven aan het publiek over haar werk, dat een Gauguin-achtige stijl herbergt. Het gezelschap bleef geruime tijd bijeen om in een ongedwongen sfeer na te praten, aldus Progreso. Volgens dit Antilliaanse tijdschrift gaat Mieke haar talenten ten dienste stellen van de jeugd van de Nederlandse Antillen. Het bestuur en leden van de SPA wensen Mieke een vruchtbare loopbaan toe in de Nederlandse Antillen. De redactie van Beurs- en Nieuwsberichten sluit zich bij deze wens aan.

Amigoe
DINSDAG 7 OKTOBER 1986

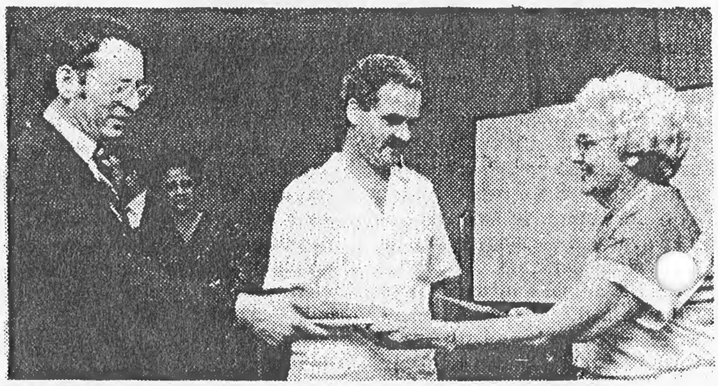
Speciale avond gewijd aan Papiamentu

WILLEMSTAD – De stichting Mangasina di Arte organiseert op 10 oktober een speciale avond die gewijd zal zijn aan Papiamentu. Gedurende deze avond zal Nydia Ecury optreden, Lucille Haseth en Elis Julíana terwijl het muzikale gedéélte in handen is van Pierre Lauffer. Het ligt in de bedoeling van de Stichting Mangasina di Arte om op regelmatige basis culturele activiteiten te organiseren.

Op 10 oktober wordt de presentatie in het Landhuis Brakkeput Meimei gehouden. De kaarten hiervoor zijn verkrijgbaar op de bekende verkoopadressen. Voor verdere informatie kan men terecht op het nummer 6168465.

AMIGOE
MAANDAG 6 OKTOBER 1986

Het ELIAS MADURO WELDADIGHEIDSFONDS overhandigde onlangs een donatie aan de Openbare Bibliotheek en de Tienda di Ley van de Universiteit van de Nederlandse Antillen. Dit in het kader van het 75-jarige bestaan van dit fonds dat ter nagedachtenis van Elias Maduro in het leven werd geroepen. Mevrouw May Henriquez, uiterst links op de foto, stelde bij de overhandiging van de donaties aan de twee instanties dat dit keer voor een educatief doel gekozen was. De Tienda di Ley zal met de donatie een aantal brochures vervaardigen om de bevolking meer informatie te verstrekken over de rechten en de plichten van een burger. De Openbare Bibliotheek zal zich met de donatie een computer kunnen aanschaffen.

DE BEURS Dinsdag 7 oktober 1986

TIEN LANDEN IN TONEELFESTIVAL CCA

ORANJESTAD – Aan het vijfde internationale toneelfestival van het CCA, dat van 4 tot en met 8 november aanstaande in Cas di Cultura wordt gehouden, hebben tien verschillende landen al hun deelname bevestigd. Deze landen zijn Bolivia, Colombia, Costa Rica, Curacao, Venezuela, Peru, Bonaire, Saba, Sint Maarten en Aruba. Het publiek zal zestien verschillende werken tijdens het festival te zien krijgen.

Uit Venezuela komt alweer de beroemde toneelschool Juana Sujo, terwijl Colombia vertegenwoordigd wordt door het Experimentele Theater van Barranquilla, die beide geen vreemden meer zijn voor het Arubaanse publiek. Juana Sujo brengt het werk 'Juegos Impuros' (Onzuivere spelen) onder regie van Gilberto Pinto en van de Colombianen zal men het werk 'Confesionario' (Biechtstoel) onder regie van Teobaldo Guillen zien. Het Arubaanse Mascaruba brengt het werk 'Estrellas sobre el Crepúsculo' onder leiding van Harold Pereira en Rafael Tromp.

Een internationale jury zal de werken en het vertoonde spel beoordelen evenals voorgaande keren. In 1984 werd de prijs van beste acteur toegekend aan Chido Quilotte van 'Mascaruba' voor zijn spel in het werk 'E heroe' (De held). Het publiek bepaalt wie de populairste acteur en actrice van het festival zijn. De toegangsprijs is opzettelijk laag gehouden om zoveel mogelijk mensen in de gelegenheid te stellen te genieten van deze avonden toneelkunst. Men kan kaarten kopen voor één avond of een pakket voor het hele festival.

Ook buiten Aruba bestaat publieke belangstelling voor het festival en het CCA hoopt dat in het bijzonder veel lokale mensen gebruik zullen maken van de gelegenheid om dit eerste lustrum van het festival mee te komen vieren en daarbij tevens onze lokale toneelartiesten een morele steun in de rug te komen geven. De organisatoren rekenen erop dat ook het Arubaanse publiek zal tonen kunst van hoog gehalte te waarderen.

DE BEURS Dinsdag 7 oktober 1986

Verhalen over kinderen in het papiaments sukses

KRALENDIJK – De commissie voor papiaments in het onderwijs laat weten dat de wedstrijd om verhalen voor kinderen te schrijven een volledig sukses is geworden. Het Bonairiaanse volk heeft zeer goed gereageerd en de commissie heeft niet minder dan 50 geschreven verhalen ontvangen. Hiermee is volgens de commissie aangetoond, dat het volk onze moedertaal een warm hart toedraagt en dat het bij wil dragen aan de verrijking ervan door zelf leesstof in het papiaments te schrijven. KOPEBO rekent er op dat deze steun zal blijven bestaan als zij komt met andere voorstellen met betrekking tot het papiaments. Tevens deelt de commissie mee dat al deze verhalen op een eerlijke manier op hun merites beoordeeld zullen worden en vraagt daarom aan de deelnemers een beetje geduld te hebben. Zij hoopt dat dit werk op het einde van de maand oktober klaar zal zijn en dan zullen de prijzen officieel aan de winnaars overhandigd worden. Tenslotte wil KOPEBO nog meedelen dat donderdag 9 oktober, 's avonds om half acht afgestemd kan worden op "Voz di Bonaireu" waar de heer Pancho Cicilia zal praten over het Papiaments in het onderwijs. Zij wil ook iedereen uitnodigen om vrijdag half acht naar Tele Curaçao te kijken naar een programma over het onderwijs in de praktijk op Bonaire.

AMIGOE
WOENSDAG 8 OKTOBER 1986

Arte Popular

ORANJESTAD — Het Instituto di cultura organiseert ook dit jaar weer de Arte Populartentoonstelling, welke in de laatste weken van november in het Instituto zal worden gehouden. Iedereen kan met een of meer van zijn beste werken deelnemen. Voor nadere inlichtingen kan men zich wenden tot Instituto di Cultura (tel.:22185 of 31618).

AMIGOE WOENSDAG 8 OKTOBER 1986

Uitslag eind oktober

Kopebo verrast door groot aantal Papiamentu-verhalen

KRALENDIJK — De Komishon pa Papiamentu den enseñansa na Bonaire (Kopebo) heeft de termijn van inzending voor de verhalenwedstrijd afgesloten. Volgens de coordinator van Kopebo Norwin Willem is de wedstrijd ronduit een succes geworden.

Niet minder dan vijftig verhalen zijn ingestuurd ter beoordeling. Dat is wel een bewijs, aldus Willem, dat moedertaalgedachte zeker wel bij de bevolking leeft en dat men ook duidelijk wil bijdragen tot de verrijking van de taal. De Kopebo hoopt niet alleen dat de steun die de bevolking nu heeft gegeven in de toekomst zal voortduren maar zal zelf ook trachten met meer projecten voor de dag te komen die het gebruik van de landstaal stimuleren.

Inmiddels is er een evaluatiegroep die nu de verschillende winnaars in de verhalen wedstrijd zal gaan bepalen. Aangezien dit echter op een verantwoordelijke manier moet gebeuren en vijftig ingezonden verhalen een grote hoeveelheid werk vragen, zullen de deelnemers wel wat geduld moeten beoefenen. Wel zal echter getracht worden de werkzaamheden in oktober af te ronden. Tijdens een officiele gebeurtenis zullen dan de prijzen worden uitgereikt.

Woensdag 8 oktober 1986 DE BEURS

INGEZONDEN

LAAG BIJ DE GRONDSE FANTASIEEN

Ter inleiding
De laatste dagen heeft HUBERT LINKELS, correspondent van het Dagblad AMIGOE en hoofd van de Bernardus(basis) school gemeend mij onaangenaam te moeten zijn.

In zijn pogingen om de redaktie van de Amigoe aan nieuws van en over Bonaire te helpen, raakt hij onwillekeurig in ademnood. De ongeverifieerde berichten die hij zijn principalen doorspeelt, druipen van ongefundeerde- en afbrekende kritiek, evenals de leugens die hij verkoopt en de laag bij de grondse fantasieën die hem zoal bevangen, kant noch wal raken.

In dit licht bezien gaat het er dan veel op lijken alsof de gezinspot van de correspondent, niet op het vuur kan, zonder de betreffende Amigoe-bijverdiensten die deze criticaster, als een blinde die over kleuren oordeelt, van de Amigoe-redaktie (pobersito) weet los te krijgen.

In verband hiermede behoeft het dan ook nauwelijks betoog dat soortgelijke monstrums over lijken gaan om vierkante centimeters aan leuterkoekgeschrijf veilig te stellen.

Leugens fabriceren en fantasieën fantaseren zijn bij Hubert Linkels aan de orde van de dag! Daarbij hebben de ervaringen in de loop der tijden ook nog geleerd dat reakties op de riool-journalistiek en het droombeeldengeschrijf van genoemde correspondent, niet worden doorgezonden naar Curacao, maar lekker hier door hem worden achtergehouden. En indien wij het mogen geloven zou het ook weinig zin hebben om dergelijke stukken van hieruit regelrecht naar de redaktie te Curacao te zenden, omdat geen stuk tegen Linkels ooit is opgenomen.

Ergens lijkt een soortgelijke attitude, vooral in deze tijd, zo niet begrijpelijk, dan toch wel voor de hand liggend, daar het ons wil voorkomen dat de Amigoe coute que coute haar bladvulling met betrekking tot Bonaire moet zien te behouden, voornamelijk misschien wegens het feit dat de BEURS als enig Nederlandstalig Dagblad naast de Amigoe hier aardig bezig is veld te winnen....

Verder dient er beslist ook niet vergeten te worden dat de reden tot het geschrijf van Linkels gebaseerd is op het feit, dat de omstandigheid zich kortgeleden heeft voorgedaan, dat er zo tussen de bedrijven door en op héél onsympathieke wijze geprobeerd is om bij het CCB een graantje mee te pikken, hetgeen uiteindelijk niet gelukt is. Niettemin is het begrijpelijk gevolg hiervan dan ook geweest dat de voorzitter van het CCB, die immers er geen medewerking aan toe verleende om van de stichting een filantropische instelling te helpen maken, het zou moeten ontgelden. De onderhavige kwestie blijkt inmiddels een uitwerking te hebben gehad als een rode lap op een stier, terwijl de consequenties voorts het karakter droegen van dat het CCB, met haar voorzitter aan het hoofd, aan de portemonaie van Linkels gekomen is.

Een zeer kwalijke zaak, een facto illicitum met alle gevolgen van dien.........
Tot zover de inleiding
WAT IS ER EIGENLIJK BIJ HET CCB AAN DE HAND?

Als wij LINKELS zouden moeten geloven, een correspondent die zich herhaaldelijk schuldig maakt aan "duimzuigerij", heersen er bij het CCB toestanden die hoofdzakelijk door de voorzitter, S.J. Salomons, worden geschapen.

Vanzelfsprekend is niets minder waar!

In de boezem van het CCB is niets aan de hand waarover IK, althans, mij als voorzitter zou moeten schamen.

En dat men het niet met de voorzitter kan vinden of zo, of dat men, om het zo te zeggen, eerder zijn hielen dan zijn tenen zou willen zien, heb ook IK in eerste instantie in de krant gelezen. Echter is naar aanleiding hiervan de vertrouwenskwestie gesteld, als gevolg waarvan de bestuursleden, ieder afzonderlijk en zwart op wit verklaard hebben zich van het betreffend bericht te distancieren en in het beleid van het CCB, onder voorzitterschap van de heer S.J. Salomons, het volste vertrouwen stellen.

Immers, als voorzitter van het CCB, behoef ik door niemand als "goed" te worden be-

zie verder p. 6

Vervolg: Laag bij de grondse fantasieën

stempeld of aangemerkt wanneer ik mijn plichten t.o.v. het CCB zou moeten verzaken of handelingen plegen die lijnrecht indruisen tegen de belangen van de zaak die ik behoor voor te staan. Er zijn namelijk principes die hoog in het vaandel dienen te worden geschreven en gevoerd. Bovendien ben ik geen debauché.

Van buiten-af is veel gedaan om éclat te maken, waardoor er voor zaken van de grootste importantie de neiging bestond de ogen te sluiten en vooral de oren goed dicht te stoppen, zulks in schrille tegenstelling met bepaald lorrige kwesties die op verfoeilijke wijze werden opgeblazen. Ook werden er, mede door Castro-gezinden, van buitenaf, toestanden gecreëerd en met toepassing van penose taktieken, gestimuleerd en gevoed. Verder maakte men zich ook schuldig aan touwtrekkerij van achter de schermen.

Gezien evenwel de goede aanpak van zaken door het CCB, bleven de goede resultaten ook niet uit. Naar gelang de tijd voortschreed, begonnen deze vorm aan te nemen, tastbaar te worden, waardoor het CCB dan ook niet gespaard kon blijven van het felle licht van het plaatselijk zoeklicht. Het CCB kwam dus in het zoeklicht en werd sedertdien daarin gevangen gehouden ook!

Maar nu de gevolgen...... "ongefundeerde en afbrekende kritiek" van hoog tot laag gevoerd..... Kritiek die in feite kant noch wal raakte, BUT WHO CARES,..... baatte het niet, het schaadde ook niet!.... Dan werd er geinsinueerd op mijn vreemdeling (Surinamer) zijn. Nu is het publiekgeheim dat zich in onze gemeenschap, van hoog tot laag, de goede niet te na gesproken, van die echte "vreemdelingenhaters" bevinden, die, schrikt U maar niet, door de vreemdeling zelf daartoe worden aangezet.

En waar zulks het geval niet is, vindt de vergiftiging plaats door een groep schorremorrie.

Immers, de goede en weldenkende eilandbewoners lopen niet met oogkleppen en oordoppen rond om precies te weten dat zich op Bonaire, kwallen en muggezifters ophouden die me dienen te beteugelen.

Verder mag het wel waar zijn dat beter een Bonairiaan of Antilliaan op die CCB-voorzittersstoel zat. Feit is het evenwel dat zich, tot deze datum toe niemand voor die funktie heeft aangemeld. Hiermede wordt geenszins beweerd dat er geen Bonairiaan of Antilliaan het voorzitterschap van het CCB niet aan kan. Integendeel! Wat er wel aan toe zou kunnen worden gevoegd is, dat er mogelijk dan geen interesse voor bedoelde funktie bestaat, zulks in schrille tegenstelling met de beweringen van criticaster LINKELS in een van zijn laatste droomgeschriften dat IK, de heer Jimmy Trinidad, exvoorzitter van het Buurtcentrum Rincon, zeer sterk zou hebben bekritiseerd......" zoals in feite Antillianen nauwelijks voldoende kunnen halen bij de ervaren bestuurder Salomons...."

Dit is verfoeilijk en misdadig, waarbij Linkels, tegen alle fatsoen in, nog geprobeerd heeft mij woorden in de mond te leggen. Niettemin ontpopt hij zich hier trouwens ook nog als "splijtzwam".

Hoe of wat het ook zij, jammer genoeg is het ergens toch wel, dat er niet wordt beseft dat het voorzitterschap van het CCB geen eeuwig edict is of zulks pretendeert.

Alles wordt er bij gehaald, terwijl zaken waarvan de tenen rechtop in de schoenen gaan staan, niet worden aangeroerd.

Zo b.v. de vraag, wat HUBERT LINKELS ooit voor de Bonairiaanse gemeenschap gedaan heeft, buiten parasiteren op deze gemeenschap, haar goede en eerbare burgers bevitten, muggezifter zijn en cutterzuiger spelen?

Zover kon worden nagegaan, was hij eens voorzitter van de Bond van Leerkrachten op Bonaire. Echter was het al gauw gebeurd! Hij werd daar vlugger uitgegooid dan hij kort daarvoren via een achterdeurtje was binnengekomen. Als correspondent van de BEURS was het ook al zo! Door met zijn ellebogen te werk te gaan, heeft hij de toenmalige correspondent van die post weten af te stoten. Wat Linkels goed kan is slijmen en het stelsel van het anderengebroed sanctioneren. Geen wonder ook dat Frederik Fluweel en Alibabakhan, twee handen op één buik heten te zijn!

Al bij al zou het veel beter zijn indien de correspondent van de Amigoe de weg van de minste weerstand eens links liet liggen om er voor een degelijk onderzoek van zaken er op uit te trekken. Dit zou natuurlijk ook tussen half acht en twaalf uur kunnen gebeuren. Wat zou azijn zuurder kunnen maken. Uur en dagdieverij komt overal voor. En bij dit alles ook nog de beschikking te hebben over een luchtgekoeld kantoor, waarin een foto-kopieerapparaat nog staat is in één woord geweldig! De deur lekker op slot doen.... zo bezien is een dergelijke ruimte ook best bruikbaar als b.v. een sub-kantoor...., who knows! Mogelijk dat het antwoord een volgende keer zal kunnen worden bekend gemaakt.

S.J. Salomons
Voorzitter Stichting Cultureel Centrum Bonaire (C.C.B.)

Noot redaktie Bonaire

Wij hebben gemeend gevolg te geven aan het verzoek van de heer Salomons om dit ingezonden stuk in de Beurs-en Nieuwsberichten te plaatsen aangezien de correspondent van de Amigoe op Bonaire geweigerd heeft het te doen plaatsen in de krant welke hij vertegenwoordigt.

Amigoe DONDERDAG 9 OKTOBER 1986

Op initiatief van Carmelo Heyer

Festival Aloë di Oro

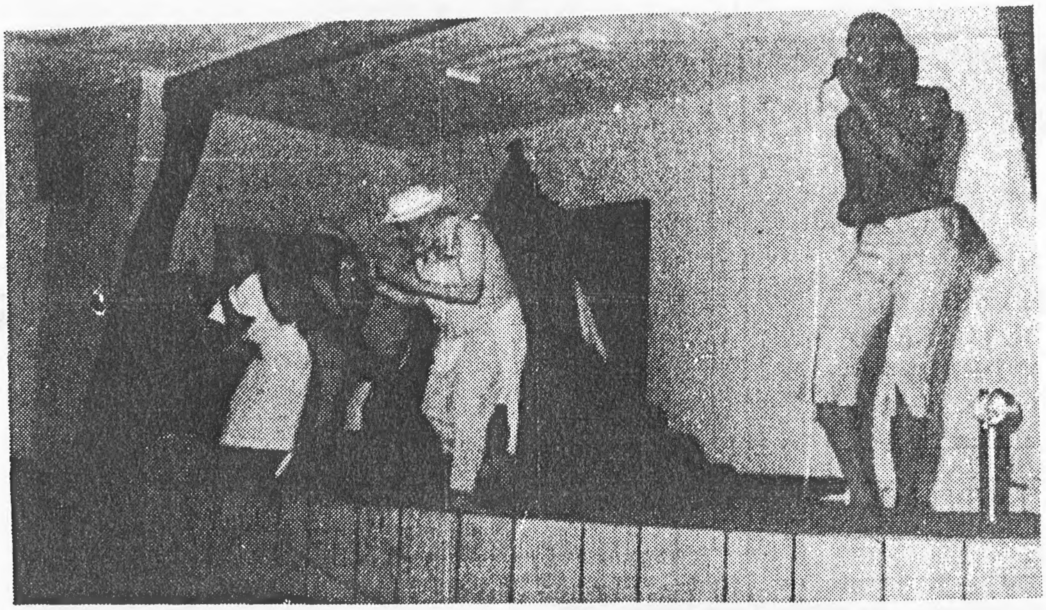
NOORD/ORANJESTAD — Op 31 oktober, 1 en 2 november wordt in de "Temptationclub" (ex-Surfside) van Talk of the Town het festival "Aloe di Oro" gehouden, waarbij in totaal zestig zangers/musici van die goede oude tijd van Aruba deel zullen nemen. Het initiatief voor dit festival werd genomen door de bekende zanger/gitarist Carmelo Heyer, die een commissie vormde voor de organisatie van deze muzikale show.

Tijdens een persconferentie liet Carmelo weten dat deze driedaagse muzikale show gewijd wordt aan onze voorouders van ongeveer honderd a honderdvijftig jaar geleden die op dit eiland woonden en alleen van de plant aloe leefden. In die tijd moesten onze voorouders zwoegen met aloe snijden, verwerken en het verder zien te verkopen voor vijftig cent per blik om zo hun kinderen, die er vroeger veel waren, eten te geven en zo ook goed groot te laten worden. Carmelo vindt dat de werkelijke Arubaanse plant "aloe" is want overal op Aruba tref je aloeplanten aan zowel in de droge als in de regenperiode. Het vormt een ouderlijk erfdeel van ons land, aldus Carmelo.

Voorts bestaat er door dit festival de gelegenheid om bepaalde gegevens over de Arubaanse artisten/musici van vroeger samen in te bundelen en zo een archief te vormen met data's over onze culturele muzikale wereld, want een land waarin de inwoners niet kunnen zingen, fluiten, huilen of lachen is een dood land. Vooral voor de komende jeugd is dit vormen van zo'n archief zeer belangrijk. Daarom wordt ook een boek over dit festival gepubliceerd, speciaal voor de scholen. Want zo kan men leren wat Aruba inderdaad toentertijd in de muziekwereld produceerde.

Bij de zangers/musici zelf bestaat er groot belangstelling en iedereen zal op zijn beste manier een steentje bijdragen aan dit festival. Vanuit het buitenland komen onder andere Jossy en Dhaddy Brokke, Farita Luidens, Juan Serrano, Nilka Franca, Manuela Hayer en uitgenodigden zijn Boy Dap en Ced Ride uit Curaçao. Muzikale groepen zijn Mariachi Perla di Aruba, El Nuevo Sonido, Salsa y Sabor en het orkest dat onder leiding van Joy Kock staat.

De kosten van dit festival wordt geraamd op ongeveer vijftigduizend florin. Carmelo Heyer heeft aan de regering een subsidie gevraagd bestaande uit tien reis-tickets voor de artiesten die uit het buitenland moeten komen en de kosten voor de orkest, wat tot een bedrag van ongeveer twintigduizend florin komt. Hierbij merkt Carmelo wel op, om de aanvraging van subsidie aan de regering en aloeprojecten niet te mengen met het festival "Aloe di oro", want er "is niets van politiek in dit musikale festival". Kaarten voor dit festival zijn al in voorverkoop en er zijn ook T-shirts beschikbaar. Dit festival begint om acht uur avonds in Temptation. Op 30 oktober wordt in de St. Franciscuskerk te Oranjestad om zeven uur 's avonds een mis opgedragen aan alle overleden musici/zangers van Aruba.

ST EUSTATIUS — Bijgewoond door gouverneur dr René Römer, die een werkbezoek aan de Bovenwindse Eilanden bracht en gezaghebber George Sleeswijk, ging vorige week op St Eustatius het toneelstuk "A Djumbie at Crook's Castle" in première. Het stuk, dat door de Caribische muziek enigszins als een "musical" overkwam, beeldde het probleem uit van derde wereld- landen, die zich door een gebrek aan controle- mogelijkheden, met "dumping" van radioactief afval geconfronteerd zien. De muziek voor het stuk werd geschreven door Glenn Gibbs, terwijl Ellis Lopez de tekst in het engelse dialect van St Eustatius omzette. Beide acteurs liepen enige tijd geleden in het Belgische Deurne stage bij het Tiedrie- Theater. Het toneelstuk zal in het kader van het Belgisch- Antilliaans Cultureel Verdrag ook op de overige eilanden worden vertoond.

Tie Drie: Derde wereld-theater:

Op St Maarten Statiaans stuk van Brulin gebracht

PHILIPSBURG — De Belgische toneelgroep Tie Drie is op St. Maarten aangekomen en heeft op (6, 7 en 8 oktober) voorstellingen geven van "A Djumbi at Crook's Castle" geschreven door Tone Brulin. De schrijver van het stuk speelt zelf ook een rol, is de oprichter van deze Vlaamse Derde Wereld theatergroep — nu tien jaar geleden — en geeft nu het roer over aan Eugene Bervoets, die dit stuk regisseert.

Tone Brulin: "Ik ben nu zestig. In de laatste veertig jaar heb ik zo'n stapel toneelstukken geschreven. In de praktijk waren ze wel af, maar ik kwam er nooit toe het eindresultaat op papier te zetten. Ik wil nu afmaken wat ik begonnen ben. Als ik het nu niet doe, zal het allemaal in het niet verzinken".

A Djumbie at the Crook's Castle is een gefantaseerd verhaal, gebaseerd op historische feiten. Het beroemde kanonschot in 1776 dat vanaf St. Eustatius werd afgevuurd als eerste groet aan een Amerikaans schip, en wat in feite St. Eustatius veranderde van een bloeiend handelscentrum tot een economische ruine, is het uitgangspunt. Zoals veel van Brulin's werk is ook "Crook's Castle" gefundeerd op een gevoel van ontevredenheid met een bestaande situatie. In dit geval: het verval van wat eens de "Golden Rock" was.

Het stuk wordt gebracht met veel beweging, veel kleur, afwisseling, muziek en een feestelijke sfeer. De tekst van Brulin werd door Ellis Lopes in lokaal Engels overgezet en Glenn Gibbs componeerde de muziek. Lopes en Gibbs spelen ook mee in het stuk, daarbij de rolbezetting brengend op twee Antillianen. De enige vrouwelijke actrice is Sitti Fauziah, die ook mede aan de wieg van Tie Drie heeft gestaan en in de toekomst als actrice aan het gezelschap verbonden blijft.

Tentoonstelling Arte di Bumper

WILLEMSTAD — De bekende lokale kunstenaar Yubi Kirindongo die zijn kunstwerken maakt van oude autobumpers, heeft wederom een tentoonstelling. "Arte di Bumper" wordt op 11 oktober geopend door architect Julian in het Curaçaose Museum. De tentoonstelling wordt om half negen s' avonds geopend.

De Beurs Vrijdag 10 oktober 1986

OP BONAIRE:

Tiedrie met "A Djumbie at Crook's Castle"

KRALENDIJK – Morgen zaterdag 11 oktober krijgt het Boneriaanse publiek de gelegenheid een goed toneel stuk te zien, op de planken gebracht door het toneelgezelschap Tiedrie. De naam van het stuk is, "A Djumbie at Crook's Castle". Er wordt engels in gesproken, maar het is gemakkelijk te volgen. Het is geschreven op St. Eustatius, en ontstaan uit vertellingen van dit eiland. Er wordt veel gezongen en gedanst en men speelt muziek uit de Antillen en het Caribisch gebied. Het stuk is geimproviseerd zo'n beetje in de trant van, "Destino" een toneelstuk dat vorige week in het Jeugdhuis is opgevoerd. Het is gebaseerd op fantasie en historie. Er wordt bv de erkenning van de onafhankelijkheid van de Verenigde Staten van Amerika in behandeld door de eerste vreemde mogenheid St. Eustatius. Met het afschieten van Kanonschoten werd het eerste Amerikaanse schip verwelkomd. Doordat het stuk zuiver Antilliaanse, Caribische onderwerpen behandeld zal het zeker goed aanslaan bij het publiek. Het heeft tot nu toe al aardig wat succes geboekt in Nederland en Belgie en op de Bovenwinden. Zo zal dat ook hier op Bonaire het geval zijn. Tiedrie telt vier spelers, twee van St. Eustatius en twee uit Belgie. Vooral de speler Tone Brulen, die de tekst van dit werk schreef is geen onbekende op de Antillen. Hij heeft een tijd op Curaçao en St. Eustatius gewerkt. Op dit laatste eiland heeft hij meegewerkt aan de tot stand koming van dit stuk.

Het C.C.B hoopt dat velen van deze gelegenheid gebruik maken en zondagavond om 8 uur in het Jeugdhuis zijn om te genieten van goed toneelstuk. Toegang is f. 5.-- per persoon.

VRIJDAG 10 OKTOBER 1986 Amigoe

Na lezing door dr Watters over opgravingen

Oudheidkundige vereniging van St Maarten opgericht

PHILIPSBURG — Op woensdag 8 oktober was een groep van ruim twintig personen bijeen op initiatief van de heer Roland Richardson, om te luisteren naar een lezing van de archeoloog dr D.R. Watters over het belang van het behoud van plaatsen die rijk aan historie zijn.

Dr David Watters is verbonden aan het Carnegie Museum van Natuurlijke Historie in Pittsburgh, Pennsylvania, en heeft de laatste drie werken oudheidkundige opgravingen verricht op het eiland Anguilla, waarbij opmerkelijke vondsten werden gedaan die bij nader onderzoek waardevolle informatie zullen verschaffen omtrent de Indianen die eens op dat eiland hebben geleefd.

Tijdens zijn lezing zette dr Watters uiteen welke methode van onderzoek op Anguilla werd gevolgd en tot welke resultaten dit had geleid. Het merendeel van de aanwezigen verklaarde zich bereid mee te werken aan de oprichting van een Oudheidkundige vereniging voor St Maarten, om die plaatsen te doen behouden die veel kunnen onthullen over de oorspronkelijke bewoners van ons eiland. Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met het echtpaar Acciani van de Grand Case Beach Club.